

akan memaparkan banyak maklumat baharu berkaitan dengan pembunuhan berkenaan.

Pergerakan Pemuda Melayu (PPM) ditubuhkan di Sibuh pada 1946 sebagai serpihan daripada persatuan Kebangsaan Melayu Sarawak (PKMS). Berbanding PKMS yang konvensional sifatnya, PPM yang di anggotai mereka yang berdarah muda mempunyai matlamat dan agenda perjuangan yang berbeza. Pada awalnya, PPM menggunakan bahagian atas rumah Abang Ahmad Abang Ali yang terletak di belakang Kampung Datu Sibuh sebagai tempat operasi. Presiden pertama ialah Mohammad Sirat Hj Yaman, manakala setiausaha Agung ialah Suut Turki dan Timbalan beliau ialah Abang Ahmad. Usaha dijalankan oleh ahli jawatankuasa untuk bergerak dari kampung ke kampung dengan tujuan untuk memperkenalkan dan mempromosikan PPM kepada para penduduk, Selain berusaha menambah ahli, terdapat 32 cawangan PPM di seluruh bahagian ketiga.

Sesuai dengan matlamatnya untuk menyatukan rakyat di bahagian ketiga, keanggotaannya terdiri daripada golongan muda daripada pelbagai kawasan di Rajang, Belaga hingga ke Mukah. Pergerakan berkenaan berjuang untuk menentang penyerahan Sarawak kepada British, Sama seperti perjuangan PKMS. PPM menggunakan warna merah dan putih di papan tanda dan lencana, Yaitu warna kebangsaan yang digunakan sejak dahulu. ahlinya terdiri daripada orang Melayu dan Melanau, Selain turut berjaya menarik perhatian orang Iban, kayan, Dan kaum bumiputera lain.

menjadi sasaran untuk dipukul ialah Wan Razali, Abang urit dan seorang anggota polis yang bernama Maiku dan Pak Manjat. kumpulan ini sanggup bersumpah untuk menyimpan pakatan sulit mereka. Pegangan mereka ialah, biar pecah di perut, Jangan pecah dimulut. konspirasi itu dicituskan di Dr E.M. Marjoribank, Seorang doktor perubatan terkenal yang pernah menjadi *principal Medical Officer* pada Agustus 1948. Di rumah beliau yang besar itu, Ahli kumpulan Rukun Tiga Belas masuk ke kawasan tengah, ke arah sungai merah dan ketika berada di rumah itu mereka berbincang dan sewaktu perbincangan itu bermula radio di pasang kuat supaya tiada siapa yang dapat mencuri perbualan mereka.

Dan mereka yang hadir itu berbual-bual dikamar dan mencetuskan konspirasi untuk membunuh Gabenor. Awang Rambli sebagai perancang utama cuba memengaruhi mereka yang hadir. kata Beliau “ini merupakan mesyuarat yang penting dan mesyuarat ini dipanggil Rukun Tiga Belas, kita sudah lama berjuang tidak ada apa yang kita capai setakat ini. jika kita tidak lakukan sesuatu kerajaan British tidak akan tahu dan kita ada empat belas orang di sini sebagai ketua daripada orang-orang *anti-cession* di sibu. kita mesti bertanggungjawab tentang masalah kembali atau tidak kemerdekaan Negeri Sarawak ini. Akan tetapi maksud kita maksud kita selalu terhalang dan terganggu oleh Tuan Gabenor menahankan di atas kemasukan Raja Muda

PPM di seluruh Bahagian Ketiga buat memutuskan perkara tersebut akan diadakan dengan seberapa segera”beliau mengatakan ahli PPM tidak harus khuatir untuk membangkang pendirian Gabenor dan menganggap perbuatan yang haram itu tentu akan menerima hukuman yang setimpal. Gabenor berkenaan akan mengatakan bahawa beliau sepatutnya mendapat maklum balas rakyat terlebih dahulu, Dan bukan nya hanya memerintah”orang-orang yang tidak sanggup negeri dan bangsanya terkena jajah”.

Sekiranya beliau ke Sarawak, Kata Awang Rambli, Rakyat *anti-cession* hanya menyifatkan beliau sebagai tetamu atau peninjau,”akan tetapi batang tubuh nya tidak kami nanti.”mengikut Awang Rambli, PPM berjaya menunjukkan perasaan mereka terhadap perbuatan kerajaan British menakluki Negeri Sarawak.PPM berjaya mengadakan perarakan mengelilingi Kampung-Kampung dan pasar dengan membawa poster antipenyerahan dan bendera kebangsaan Negeri Sarawak.PPM menyifatkan hari berkenaan sebagai hari perkabungan karena tanah air yang merdeka telah bertukar tarafnya menjadi Mahkota Koloni oleh pejabat Kolonial Vyner Brooke dan rakan-rakannya dengan cara yang beliau sifatkan sebagai putar belit. justeru PPM tidak mahu undur setapak pun dalam perjuanganya sebaliknya akan terus membantah sehingga kemerdekaan tercapai. PPM meluahkan apa yang terbuku di hati masyarakat.

Pertama, Tentang wang 10,000 dollar yang diberikan kepada Datu-Datu yang “ada meletakkan tandatangan di atas surat-surat perjanjian pada 6 Januari 1946 itu memang patut dikata wang korupsi karena Tuan MacBrayan

